

## MENKIBE: İpliği Satmaya Gönderdim

Dul bir kadının altı çocuğu bir de ihtiyar anası vardı. Kadın geçimini sağlamak üzere, her gün göz nûru dökerek iplik eğirir, pazara çıkar ve anası ile çocuklarının rızkını temin etmeye çalışırdı.

Bir gün bu dul kadın vefât eder, çocukların bakımı ise ihtiyar kadına kalır. Kadın pazara her hafta çıkamıyor, ip eğiriyordu. Bir zaman baktı ki 600 dirhem kadar ip eğirmiş, pazara götürmeye karar verdi. (Yâ Rabbi, bu öksüzlerin, yetimlerin rızkını bol ihsân et) diyerek sabah erkenden pazarın yolunu tuttu.

Yolda giderken Seyyid Abdülkâdir-i Geylânî hazretlerinin evinin önünden geçiyordu. Onu görünce durakladı.

Geylânî hazretleri talebeleriyle sabah namazından çıkmıştı, yaşlı kadını görünce o da durakladı ve sordu:

- Hoş geldin anne, nereye gidiyorsun?
- Bir miktar ipliğim var, pazara götürüp satacağım.
- Ver bakalım. Benden 600 dirhem ip isteniyor, bunu ver de ben satayım.

İhtiyar kadın, (Memnuniyetle, lütuf buyurmuş olursunuz, efendim) dedi ve ipi verdi.

Geylânî hazretleri eline aldığı ipi mescidin damına fırlatıp attı. İplik gözden kaybolmuştu. İhtiyar kadın şaşkın şaşkın bakınca, talebeler kadına itiraz etmemesi için işaret ettiler. Kadın da bir şey demedi. Geylânî hazretleri kadına dönerek.

- Annem sen canını sıkma, ipliği satmaya gönderdim, parası gelsin ne kadar etti ise alırsın. Kadın, (Pekâlâ) diyerek gitti, ertesi gün gelip, (İplik satıldı mı?) diye sordu.

Geylânî hazretleri, (İplik satıldı, fakat parası henüz gelmedi. Bir hafta kadar bir zaman içinde gelir) buyurdu.

Kadın ayrılıp, bir hafta sonra tekrar geldi. Para henüz gelmemiştir, kadına, (Yarın gel, paranı al) dendi.

Kadın, pazara niye gitmedim, şimdi param elimde olurdu diye hayıflanarak evine gitmek üzere iken, talebeler, (Anne, sen bir gün daha sabret, bakalım Mevlâ ne gösterecek) dediler.

Ertesi gün oldu. Seyyid Abdülkâdir-i Geylânî hazretlerinin huzuruna o ana kadar görülmeyen bir heyet geldi. Hürmetle ona bin altın takdim ettiler. Dışarı çıktıklarında talebeler onlara bu kadar paranın ne olduğunu, niçin Şeyh'e takdim ettiklerini sordular. Gelenler tüccar olduklarını belirterek, (Altınlar hazret-i Şeyh'indir. Denizde yolculuk yaparken fırtına sebebiyle geminin yelkeni delindi, yol alamaz olduk, denizin ortasında kalacaktık. Kaptana bir çaresi yok mu diye sordüğümüzda, "Altıyüz dirhem ip olsa geminin yelkenini onarır, yolumuza devam ederdik ama, şu anda nerede bulacağız" dedi. Biz de Seyyid Abdülkâdir-i Geylânî hazretlerinden "Yâ Sultanül ârifin bize 600 dirhem kadar ip gönder, başka çaremiz kalmadı" diye yardım istedik. Az sonra geminin güvertesinde 600 dirhem ipliği bulduk. Kurtulduktan sonra,

"Biz de dönünce hazret-i Şeyh'e bin altın götürelim, kabul etmez ama, fakir fukaraya dağıtır inşâallah" diye karar verdik. Şimdi o sözümüzü yerine getirdik) dediler.

Tüccarlar ayrıldıktan bir müddet sonra, ihtiyar kadın gelip sordu:

- Para geldi mi efendim?

Geylânî hazretleri bin altını kadına verirken, (Benim satışım seninki kadar kârlı olmuş mu?) diye latife yaptı. İhtiyar kadın (Hem de nasıl, ne diyeceğimi, nasıl duâ edeceğimi bilemiyorum, teşekkür ederim) diyerek huzurdan ayrıldı.

**Kaynak: Gençlerin Rehberi**